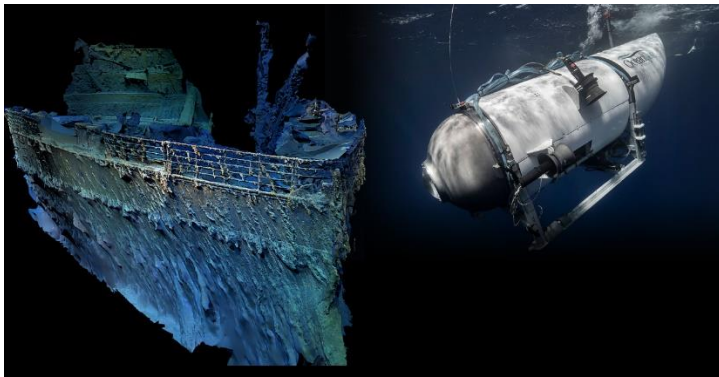

เราเป็นใคร

>>> การเตือนตนว่าเราเป็นใคร เป็นการย้ำเตือนให้จิตใจแข็งแกร่งขึ้น <<<

เหตุการณ์เรือดำน้ำขนาดเล็กไททัน ที่ดำดิ่งลงสู่ก้นทะเลลึก เพียงเพื่อไปดูซากเรือไททานิก ที่จมลงและนอนนิ่งเป็นประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยมาอย่างยาวนานนั้น เป็นเครื่องตอกย้ำว่า คนเราบางคนบางครั้งก็ไม่ได้เจียมตัวว่า เรามันก็เพียงสิ่งเล็กๆ เศษเสี้ยวจักรวาล จะทำอะไรเกินตัว เกินธรรมชาติ ทำทายเป็นตายเป็นหมุดหมายนั้นมิสมควร เราต้องเตือนตนและสำนึกเสมอ ๆ ว่า “เราเป็นใคร” เพื่อเราจะรู้ตัว ไม่หลงไปกับตำแหน่งแห่งตน หลงไปกับทรัพย์สินที่ครอบครอง ไม่หลงไปกับความรู้ ข้อมูลที่มี จนกลายเป็นการอวดเก่ง เบ่งใส่กัน

ในยุคที่เราพัฒนาเทคโนโลยี

เครื่องมือสื่อสาร จนเข้าสู่ระบบ AI ปัญญาประดิษฐ์ ที่สามารถสร้างฝันให้เป็นจริงได้ (แต่เป็นจริงก็ทำให้สิ่งที่แท้จริงไม่) กำลังทำให้เราหลงทาง หลงไปกับความเจริญ ละทิ้งคุณธรรม ละเลย

กฎระเบียบ แอบอ้างเสรีภาพ ทำอะไรก็ได้ เพราะทุกคนเท่าเทียมกัน ใช่หรือไม่ ความก้าวหน้าที่ทั้งหลายทั้งปวงล้วนแต่มาจากความแตกต่าง มาจากแรงกระตุ้น จากเห็นต่างทั้งนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ เราต้องรู้จักตัวตนของเราให้ดีกว่าก่อนว่า เราคือใคร มีหน้าที่อะไร ทำทุกอย่างเพื่อใคร ไม่ใช่ให้ใครมายกย่องจนล่องลอย เราหาใช้คนที่สำคัญที่สุด เก่งที่สุด ดีที่สุด เราล้วนมีความอ่อนแอแอบซ่อนอยู่กันทั้งนั้น เราล้วนมีข้อด้อย ข้อบกพร่องกันทั่วหน้า

สิ่งที่ทำให้เราก้าวข้ามผ่านวันเวลาได้อย่างมีคุณค่า คือ การรู้ตัว ก่อนเข้านอน ตอนตื่นนอน ลองสำรวจตัวเองกันบ่อย ๆ ว่า เรามีชีวิตวันนี้เพื่ออะไร เรามีหน้าที่มีตำแหน่งเพื่ออะไร ตัดเอาความเป็นตัวเราออกจากการทำกิจการทุกอย่างลงบ้าง วางความทงลงไว้ข้างทาง เห็นความงามของทุกคนเท่านี้แหละความเท่าเทียมก็เกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่การเรียกร้องให้ทุกคนต้องคิดแบบเรา เป็นอย่างที่เราคาดหมาย เป็นเช่นที่เราวาดหวัง เช่นนี้แล้วเราจะได้ เป็นลูกของพระ ให้พระองค์นำทาง หากเราพยายามจะเดินแข่งหน้าพระองค์ไป เราจะเดินสู่หุบเหวในทันที...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>